

Ἀπάντησις καὶ τοῦ Νατζήπ, ὅπου κανεὶς δὲν νοιώθει ντίπ.

Ὁ Προσευτὴς ἰσοκόπου μονάχος ν' ἀπάντησῃ καὶ σ' ἐλά τὰ καθέκαστα νὰ σὰς διαφανίσῃ, πλὴν ἐπειγόντως ἔφυγε καὶ ἐπήγγε' στὸ Λουτράκι, καὶ μοῦπ' ἐκ μέρους του νάλλθῃ τὸ φέσι μου νὰ ἐγᾶλω, καὶ νὰ σὰς' πῶ πῶς ἔχετε γιὰ τὰ χαρτία μεράκι καὶ οἱ Ροῦμ χαρτοβασίλειο ἐξανήγιαν μεγάλο.

Δὲν πρέπει νὰ πιστεύετε σὲ κάθε παραμῦθι καὶ νὰ θαρρῆτε τὴν Τουρκιά τῶν διωγμῶν ὑπαίτιον... εἶπεν αὐτά, καὶ ὁ Γούναρης τυχαίως ἐνθυμήθη τοῦ Τουρκικοῦ Συντάγματος τὴν ἀγασὴν ἐπέτειον, καὶ συνεχάρη τὸν Νατζήπ καὶ τοῦπς λιγερὰ πῶς καὶ ἡ Σταμποῦλ' ἀτάλαβε Σύνταγμα μὴ φορά.

Τοῦτον δ' ἀπαμειβόμενος ὁ Τουρκαλᾶς προσέφη
μ' ἕνα μεγάλο κέρι:

Ἐφέντη μου, καλὰ τὰ λές... ἀφερμι, πρῶτῃ χώρα, μάννα γιὰ τὸ πολίτευμα τὸ Συνταγματικὸ, ἀλλ' ὅμως ὅπως ἔγινε καὶ τὸ δικὸ σας τώρα μοῦ φαίνεται καλλίτερο τὸ Νεοτουρκικὸ.

Ἀπάντησις τοῦ Κεμαλῆ στὸν Γούναρη τὸν σεδνταλῆ.

Βεβαίως ἔμαθος καὶ σὺ πῶς εἶμαι' στὸ Λουτράκι, γι' αὐτὸ δὲν ἤλθα νὰ σὰ' ὄρω, Βεζύρη Δημητράκη.
Ἐμαθα μετὰ λύπης μου πῶς ἔχετε σκελέτια γιὰ διωγμὸς Γκιασορηδων, γιὰ φόνους, καὶ ἄλλα τέτοια.

Ἄλλα γιὰτί σκοτίζεται καὶ πάλ' ἡ κεφαλὴ σας; ἀφοῦ καὶ Τούρκοι κάμποσοι θὰ' μπουνε' στὴ Βουλῆ σας, δὲν εἶναι τάχα δεῖγμ' αὐτοῦ συνδέσμου μὲ τὸ φέσι; καὶ δὲν μοῦ λέτε τίνος νοῦς ποτὲ θὰ τὸ χωρέσῃ πῶς τὸ Ντιβάνι μὰς' μπορεὶ τοὺς Ροῦμ νὰ τοὺς σκοτώνῃ καὶ νὰ τοὺς ἐσοπτητώνῃ;

Κι' ἂν κατὰ τύχην ἔτυχε νὰ πάθουν μερικοὶ, τοῦτο σὰς βεβαιώνει δὲν εἶναι παρὰ μόνον λόγοι στρατηγικοὶ.

Τώρα ποῦ σγέσις φιλικὴ θὰ μὰς ἔνασυνδέσῃ μὴ γιὰ φυλλοπηδήματα σκοτίζετε τὸ φέσι. Γιὰ νόταις δὲν ἐπίστεια πῶς θέχετε μεράκι καὶ τώρα σὰν προτήτερα, καὶ ἂν θέλῃς ἐλα νὰ μὴ ῥῆξῃ ἀμέσως στὸ Λουτράκι νὰ σοῦ τὰ πῶ καλλίτερα.

Τέτοια γράφει καὶ ἄλλος Τουρκαλᾶς μεγάλος.

Τώρα ποῦ τρώμε μύγαις καὶ τὸ φεμὶ λειψὸ μὰς γράφει καὶ ἕνας Τούρκος ἀπὸ τὴν Αἰθιοπία: Δὲν πᾶτε, Γιουνανήδες, νὰ ζῦντε κοιλιαίς, μόνον γιὰ ξένικαις ἐνομοταξίαις μὰς βράζετε δουλειαίς;

Κι' ἂν ἔτυχε κάμποσοι νὰ πάθουν κάτι τί, ὀπῆκοι δικοὶ μὰς δὲν λέγονται καὶ αὐτοὶ; Ὅ, τι γι' αὐτοὺς θελήσῃ τῆς Πόλης τὸ Ντιβάνι εἶναι δικαίωμα τοῦ μόνο του νὰ τὸ κἀνῃ, χωρὶς τὴν ἀφαντιά σας καθόλου νὰ ῥωτήσῃ, μῆτε τὴν ἀδειά σας γιὰ τοῦτο νὰ ζητήσῃ.

Ἀπάντησις μὲ νοῦ καὶ ἑνὸς Ἀγά τρανοῦ.

Κι' ἀπὸ τῆς Κόθουνα τὸ λουτρά τέτοια μὰς γράφει καὶ ἕνας, ὅπου τὰ λόγια του μετρᾶ καὶ ἔχει μισοὶ καὶ φρένας.

Μαζέψετε τὸν νοῦ σας κυττάζετε τὸ σπῆτι σας, καὶ' στῆς δουλειαίς τῆς ξένας μὴ χώνεται τῆ μύτη σας. Καὶ πάλι' στὸ κονίγγι μὲ νόταις μὴ μὰς στρώνετε καὶ ἔκει ποῦ δὲν σὰς σπέρουν νὰ μὴν παραφωτρώνετε.

Μὴ πάλι γιὰ καλὸ σας χαλάτε τὸ μισοὶ σας,

καὶ μάθετε πῶς ὅσοι λατρεῖον τὸ Κοράνι, εἶτε μὲ φέσια Τούρκων, εἶτε μὲ Πρώσων κἀνήν, πάντα σὲ σὰς ἐσοπάνε γιὰτί σὰς ἀγαπάνε.

Κι' ἂν τῆς Τουρκιάς τοὺς Ροῦμ ἀνέλπιστα μὴ μ' ἐμέρα τοὺς σφάζουν πέρα πέρα, καὶ τοῦτο θάνα μέρων καὶ πρόνοια μεγάλη, θὰ θέλουν νὰ προλάβουν πρὶν τοὺς ἐκάνουν ἄλλοι.

Καὶ ἕνας Τούρκος Σιακαράκας γράφει' στὸν εὐμνητοῦς τοὺς Βλάχους.

Κι' ἐκ τῶν λουτρῶν Ὑπάτης, ποὶ πῆγγε καὶ ὁ Λευτέρης, τέτοια μὰς γράφει καὶ ἕνας φεσάτος Σερρασκέρης: Μὴ καθεμὰ γλώσσα πιστεύετε φευτροῦ, ἀλλοιῶς θὰ μείνῃ' ἔτσι' στὰ κρύα τοῦ λουτροῦ.

Ἀπάντησις μὲ τόνο καὶ μὲ μὰζά λέξε μόνον.

Καὶ Χανουμάκια μερικά καὶ ἀπὸ σκερία πρὸ γλυκιά, ποὶ ἔβρουνε καὶ Γαλλικά, ἐκ τῶν λουτρῶν τοῦ Βαρρῆτος μὰς ἀπαντοῦνε μ' ἕνα πρῆς.